

Waimulik laul

Nr. 1(2). 18. weebr. 1936.

Sisu :

Ülempreester Andrei Kamuli tegewus meie firikulaulu arengus. R. Puu.

Linna- ja maakirikute laul. P. Laredei.

Uude lauluraamatusse aimult. häid laule. Pr. N. Kofla.
Kirjawastuseid.

Nr. 6. Ülgmises Iõi Jumal. P. Laredei.

Nr. 7. Mu hing, ärka. U. E. Wedel.

Nr. 8. Riitke Issandat. D. Bortnjanski.

Nr. 9. Halleluja. M. Ancew.

Nr.10. Ma saadan teid. U. Kamul.

Hind 30 senti.

„Waimulik Laul“

Minute kirjumuusika ajatiri Gesti.

„Waimuliku Laulu“ siht:

Rikastada Gesti Apostliku Õigeusu Kiriku lauluwara, awaldades oma noodilisas nii Gesti kui ka wälismaa komponistide töid.

Aratada kõikide huwi Ap. Õigeusu kirikulaulu wästu.

Luua soodsaid wõimalusi laulusõprade, foorijuhide ja laulufooride koostöök.

jne. jne. jne

„Waimulik Laul“ — igale õigeusulisele !

Ilmub 6 korda aastas. Hind 1 kr. 50 senti.

Toimetus ja talitus Tartus, Narwa t. 87-3.

Waimulif Laul

Eesti Apostliku Õigeusu kirikumuufta ajakiri.

Nr. 1 (2) — 1936.

Weebruar.

2. aastakäik

Ülempreester Andrei Ramuli tegevus meie kirikulaulu arengus.

Eesti Apostliku Õigeusu kirikulaulu alal on ülempreester Andrei Ramulil suuri teeneid. Enne teda oli ainukeseks kirikulaulu käsiraamatuks 1869. aastal trükitud liturgia kolmele häälele. Kuna ta sisaldab harilikke liturgia laule lihtsamais viisides, ei olnud tema tähtsus kuigi suur.

Esimesed põhjaneva tähtsusega kirikulaulu noodid kuuluvad Ramulile, seepärast võib teda täie õigusega nimetada eesti õigeusu kirikulaulu rajajaks.

Juba varakult algas ta tegevust oma lemmikalal. Sel ajal oli ta Saaremaal Lümmada koguduse preestriks. Noor, energiline, ilusa häälega hingekarjane hakkas koolilastele kirikulaulu õpetama. See aastaid kestnud töö andis tähtsa tulemuse: Lümmada koguduses edenes kiirelt rahvalaul, mis kõlas jumalateenistusel võimsalt ja mõjuvalt. Ilus rahvalaul on püsinud seal tänaseni.

Esimesed õnnestunud sammud ja lauluõpetusel saadud kogemused ergutasid laiemale tegevusele.

Sel ajal oli päevakorras viisideraamatu koostamine. Raamatu puudumine andis end teravalt tunda ja piiskopkonna valitsus oli määranud väljaandmiseks tarvilise summa, raskusi tegi aga raamatu koostaja leidmine. Tähtis töö nõudis hääd keele- ja laulutundjat, mil-liseid tolaeagsete vaimulikkude keskel oli vast mõni üksik.

Vahepeal olid kuuldused laulualal edukalt töötavast Lümmada preestrist jõudnud Riiga, ning kui asi tuli lõpulikule otsustamisele, valiti isa Ramul ja piiskopp Donat tegi talle ülesandeks asuda viisi-

deraamatu koostamisele. Kohe asus isa Andrei agaralt tööle ja 1885 aastal ilmus »Õigeusu kirikulaulu viisideraamat kooli tarvis«, mis järgnevatel paaril aastakümnel oli ainukeseks õppevahendiks kirikulaulus.

Tähtsamad laulud sellest kogust said paigutatud 1887. aastal trükitud lauluraamatusse. Peale 8 põhiviisi kahele häälele sisaldab ta mõned laulud liturgiast 3 häälele, nendest tähtsamad on »Keerubide laul« ja »Armastus rahu sees« Esimene on võetud D. Bortnjanski Keerubide laulude sarjast, nimelt № 5, mis oma lihtsuse ja palvelikkuse tõttu levines kiirelt kõikjal, tõrjudes välja endist, mis võetud Obihoodi lauludekogust. Teine laul — »Armastus rahu sees« — väärrib erilist tähelepanu kui esimene A. Ramuli algupärane laul, mis trükist ilmus. See kerge ja võrdlemisi ilusa viisiga laul levines kõigis kogudustes, kus olid paremad koorid.

Nii sai kirikulaul viisideraamatu näol kindla aluse, mille toetusel ta võis edukalt areneda. Seda näitavad ka järgnevatel aastatel suuremates kogudustes moodustatud kirikukoorid, millede võimed järjest kasvasid. Ühes sellega kasvas ka tarvidus uute laulude järele, mille rahuldamiseks hakati laule vene keelest eesti keelde ümberseadma. Enamasti tehti see aga nii oskamatult ja kohmakalt, et tihti oli raske nende päritolu ära tunda.

1893. aastal ilmus A. Ramuli teine töö — »Laulud püha Joannese, Krisostomuse liturgia ajal«, Sinodist väljaantud noodiraamatu järele. Laulud on määratud keskmiste võimetega kirikukoorile. Terve liturgia on algusest lõpuni Kiievi ja Znaameni viisidel stiilselt läbi viidud, lihtsalt kuid hästi harmoneeritud, mille tõttu kõlab palvelikult ja mõjuvalt. Omal ajal oli ta laialt tarvitatud, sest soprani ja aldi häälteulatus on kättesaadav ka kõige nõrgemale koorile, basside noodid olid keskmise baritoni ulatuses, raskusi võis olla ainult tenori osas, sest tenoreid ei olnud igas kooris ja neid pidi tarbekorral asendama altidega.

Järgmisel 1894. aastal ilmus A. Ramuli sulest väike noodiraamat pealkirjaga »Patukahetsemise kaanoni lauluviisid«. Kuigi need viisid ei ole laiemalt levinenud ja ajajooksul koguni ununenud, on nendel teatud tähtsus. Selle raamatuga algab A. Ramuli tegevuses uus ajajärk; siitpeale hakkab ta salmimõõdus koostatud laulude viiside looma ja ümbertöötama. Patukahetsemise kaanoni sõnad on salmimõõdul kirjutatud püha Andrease, Kreeta saare ülempiiskopi, kaanoni põhjal.

Kaks aastat hiljem 1896. aastal ilmus suurem riimitud laulude kogu »Vaimulikud laulud, psalmid ehk vaimulikud kantad, viisidega tarvitamiseks koolis ja kodus«. Kirjastajaks oli seekord Balti Vennaste seltsi Eestimaa osakond. Raamatu ilmumine lõi suuri laineid, oli ju see tolle aja kohta julge samm anda välja vaimulikke laule,

mis ei kuulu jumalateenistuste laulude hulka ega leita palveraamatus. Vanameelsed nägid selles juba usust taganemist. Päästjaks osutusid raamatu pealkirjale lisatud sõnad „tarvitamiseks koolis ja kodus“, see pehendas osalt teravat arvustust.

Laulukogu koosneb 43. neljahäälisest laulust, millede päritolu on järgmine: 22 lauluviit on võetud munga laulukogust — »Leptast«, nendest on rahvale eriti armsaks saanud 3: „Siion magab“, „Kus

Ülempreester Andrei Ramul.

see kaunis lill on jäänud“ ja „Vaat Jeesus risti peal“. 5 lauluviit — jõululaulud — on pärit Sinodi poolt väljaantud lauludekogust »Bogoglasnik«, 7 — Rostovi linna mitropoliit Dimitriuse lauludest, 3 — ümbertöötatud kaanoniviisidest, nendest on rahva seas eriti tuntud „Ma õnnetu“ ja „Helde Jeesus“. Kogus on esitatud veel D. Bortnjanski „Kui suur on Siionis“ algkeeles ja lõpuks 5 A. Ramuli algupärast laulu. Viimastest kõige paremateks peeti „Kui armsad on Su hooned“, mida ka muu-usulised on tarvitusele võtnud, „Aita meid, Issand“ ja „Su kotta tahan astuda“.

Laulusõnade salmimõõtu seadmisel aitasid kaasa Muhu-Hellamaa preester Allik ja tuntud koolitegelane T. Kuusik.

Kuna raamat venemeelsete ringkonnas leidis vaenulikku suhtumist ja tema levinemist visalt toetati, rauges A. Ramuli töötahe ja järgnevail 10 aastal ei ole tema töödest midagi trükis ilmunud. Alles 1905. aastal sai valmis II anne riimitud laule, mis ilmusid trükist nimega »Mõned laulud Bogoglasnikust«. Kogu sisaldab 16 kolme- ja neljahäälelist laulu, peamiselt suurte pühade mälestuseks. Väärtust nendel ei ole ja tarvitamist ei ole nad leidnud peale ühe — „Kiitke Loojat ülevalt“. See oli ülemp. A. Ramuli viimane töö, mis trükis ilmunud.

Järgnevatel aastatel, nagu Tallinna Issanda-muutmise peakirikus leiduvatest käsikirjadest näha, on ta uuesti pöördunud jumalateenistuste laulude, eriti põhiviiside korraldamisele. Nähtavasti oli tal kavatsus valmistada põhjalikum jumalateenistuste laulude kogu, kuid ilmasõja ja revolutsiooni tõttu ei saanud seda teostada.

Revolutsiooni tagajärjel tekkinud käärimised Issanda-muutmise koguduses osutusid vanale hingekarjasele talumatuiks ja ta lahkus koguduse preestri kohalt.

Viimased aastad pühendas ta inglise kirikuviiside kohandamisele eesti keelde. Sel ajal ilmusid mõned tema algupärased laulud käsikirjas. Viimane laul, mille nende ridade kirjutaja temalt sai, oli „Au olgu Jumalale kõrges.“

ÜLEMPR. A. RAMULI ALGUPÄRASED LAULUD.

1. Armastus rahu sees. 1885 a. 3 häälele »Õigeusu kirikul. v. r.«
4 häälele käsikirjas.
2. Keerubide laul, salmimõõdul — käsikirjas.
3. Kui armsad on su hooned. 1896 a. 4 h. »Vaim. laulud« I a.
3 h. »Viiside r.«
4. Ma saadan teid 4 h. ilmus käesolevas ajakirjas.
3 h. »Viiside raamat«.
5. Patukahetsemise kaanonid. 1894 a ilm. eriväljaandes.
6. Meie Isa. Ilm. ajakirjas »Vaimulik Laul«.
7. Au olgu Jumalale kõrges, käsikirjas.
8. Su kotta tahan astuda. 4 häälele »Vaimulikud laulud« I a.
3 häälele »Viiside raamat«.
9. Oh Jumalasünnitaja. »Vaim. l.« I ja »Viiside raamat«.
10. Aita meid, Issand. »Vaim. l.« I ja »Viiside raamat«.
11. Oh ainusündinud Jumala Poeg, käsikirjas.
12. Palju aastaid, käsikirjas.
13. Sind, vägev Jumal. »Viiside raamat«.

Nõ 6. Algmises lõi Jumal...

P. Laredei. 1923.

f

1. Alg-mi-ses lõi Ju-mal tae-va ja maa, tae-va ja maa. Ja
 2. Ju-mal siis käskis, et val-gus sai, val-gus sai. Ja

maa o-li tü-hi ja maa o - li pal-jas. Ja pime-dus hõl-ju-mas
 ta - ganes vesi, ja tär-kas noor ro-hi. Ja linnud ja loomad said

cresc.

sü-ga-vu - se peal. Ja Ju - ma - la Vaim, ja Ju-ma-la Vaim o-li
 si - gi - ne - ma maal. Ja kõik o - li hea; siis veel üt-les Ta: „Tehkem

leh-vi-ta-mas vee peal. Nõnda said loomadja rohud ja puud
 i-ni-me-ne mul - last!"

Aadam ja Ee-va ja rahvas-te sood. *f* 4 Kui suured on Su

te od, Jehoo - va! Sa o-led nad kõik tar-gas-ti tei - nud.

Nõ 7. Mu hing, ärka!

(Suure kaanoni kondak.)

A. L. Vedel.

p Mu hing, mu hing, mu hing är - ka

ü - les miks ma-gad, miks ma - gad sa? Lõpp jõuab

li - gi, lõpp jõuab li - ja gi, eh - ma-tad

ä - ra, sa eh - ma - tad ä - ra, sa

eh - ma - tad siis ä - ra. sa

eh - ma - tad siis ä - ra. Är - ka

sa siis ü - les, är - ka ü - les,

f är - ka ü - les, är - ka ü - les,

är - ka sa siis ü - les, är ka

sa siis ü - les, et su pea-le ha-las-taks, et su pea-le

ha-las-taks Kris-tus Ju - mal Kes i - gas pai - gas

on *p* ja kõi-ki tõi - - - *pp* dab.
 kõi - ki tõi - - dab

№ 8. Kiitke Issandat . . .

D. Bortnjanski.

Kiit-ke Is - san - dat, kes

Kiitke Is - san-dat kes taevas o - le -

Kiit-ke

te, - kiitke Te-da, kes taevas o - le - te, kiit-ke

Is - san - dat.

Is - san - dat, kiitke Is - san -

dat kes taevas o - le - te, kiit-ke Is - sandat tei - e, kes

taevas o - le - te, kiitke Te - da ü - le - val

kõr - ges. Kõik kiitke Is - sandat, kõik kiitke Teda

ü - le - val kōr - ges. Hal - le - lu - ja, hal

hal - le - lu - ja, hal

lu - ja, hal - le - lu - ja,
 - le - lu - ja, hal - le - lu - hal - ja,
 hal - le - lu - ja, hal - le -

hal - le - lu - ja, hal-le - lu-ja,

le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,
lu - ja, hal - le -

hal - le - lu - ja, hal-le - lu - ja,

lu - ja, hal le - lu ja, hal - le - lu ja,
lu - ja, hal - le - lu ja,
lu - ja, hal - le - lu - ja,

hal-le - lu - ja, hal - le - lu - ja.
hal - le - lu - ja.

Nõ 9. Halleluja.

M. Ancev.

Moderato.

Hal-le - lu - ja, hal-le - lu - ja, halle - lu - ja.

Nõ 10. Ma saadan teid.

Ülemp. A. Ramul.

Ma saa - dan teid, et il - ma ä - ra vöi - ta kui

hoidjad o - ma kar - ja sek - ka, et kõik mu tahtmist vöik - sid

täi - ta, seks tõe - de ju-hiks ol-gu ik - - ka. Teid ras-ke

võitlus oo-tab ees, sest tead-ku ilm, et kurjus pi - mepeab

tun-nis - ta-ma Mi-nu ni-me. Ma saa-dan teid, Ma saa-dan teid.

ILMALIKUD ALGUPÄRASED LAULUD.

1. Mu elu raskel minutil.
2. Tund on tulnud. Hiiumaa vennaste seltsi hümn.
3. Nüüd näha on ju valgus.
4. Saatus. Kahehääleline lastelaul.
5. Oma keel sa kütkes hoia. Neljahääleline kaanon.
6. Rõõmus olla pole raske. Neljahääleline kaanon.
7. Jõulupuul. Kolmehääleline kaanon. Kõik käsikirjas.

Kirjutanud ja laulude nimestiku koostanud K. Puu.

Linna- ja maakirikute laul.

Mis sääl siis vahet on, linnas või maal? Vahe on suur, sellepärast see küsimus üles kerkibki. Mõned pessimistid ütlevad, et maal kohati ei olevatki enam õigeusu kirikuteenistust, niipalju olla muudetud, eriti laulus. Kuigi asi nii paha ei ole, on vahe linna ja maa vahel ometi mõnes suhtes õige suur ja seda nimelt olude survel.

Astume ükskõik missugusse linnakirikusse, siis on sääl terve teenistuse jooksul koorilaul. Teenistus on täpselt sama, mis venekeelsetes kirikutes.

Maal on kirikutes koorilaulu asjus suuri raskusi: puudub vahel oskaja koorijuht, raske on koori kaugelt vahemaadelt kokku saada, ei saagi seda igaks teenistuseks; mingit tasu ei saa lauljatele anda. Nii laulab sageli köster üksi; paljudes kohtades pole köstritki. Laul on siis igav, ühehääleline ja vaheldusteta.

Vaheldusteks otsitakse liikuvamaid ja kergemini meelde jäävaid viise, nii levivad mitmel pool salmimõõdus laulud. Kohati püütakse tundide lugemist mitmekesistada, asendades psalmid salmimõõdus lauludega, ehk mõlemaid vaheldamisi tarvitades. Hea on, kus neiski lauludes kirikusviibijad kaasa laulma on harjunud. On ikka parem tunne, kuigi ilustav helide harmoonia puudub, mis linna kirikute teenistust nii eraldab.

Maakirikutes on harva küll ka üsna häid koore ja koorijuhte, kuigi koori kooshoidmine juhtidelt palju oskust ja hoolt nõuab.

Vahet teeb vahel ka maakirikutes teenistuse muutmine kirikusindaja isiklikul tahtmisel. Tuleb ette järjekorra muudatusi, lühendus. Mõned lähevad suurel sisseminekul, mis üks võimsamatest momentidest liturgias, nii lühidalt palvetajate eest mööda, et seda teenistuse osa peaaegu ei olegi. Jäetakse ära ülemhingekarjase, riigivalitsuse, riigikaitsjate mälestamine. Jutlusele, mis igasugustes teenis-

tustes kunagi ei tohiks praegusel ajal puududa, ei anta küllalt tähtsat kohta.

Kõrgesti pühitsetud Ülemhingekarjane pidas tarviliseks ühel viimasel Pärnumaa praostkonna koosolekul soovitada mitte asjatuid muudatusi teenistuskorras ette võtta.

Küll oleks vajaline teenistusraamatuid uuesti trükkida, et tarvitavat teksti palvetes ja lauludes ühtlustada. Ka tuleks nõu leida, kuidas kirikutes, kus lauluoskajat juhti ei ole, laulmist kaunimaks ja kõlavamaks teha, et rahvas kirikust eemale ei hoiduks. Kindlasti ei keela »Vaimulik Laul« neis asjus mõttevahetustele ruumi andmast.

P. Laredei.

Uude lauluraamatusse ainult häid laule.

Kui luulevormis rahvalaul aastakümneid tagasi meie jumalateenistusse tungis ja seal eluõigust nõudma hakkas, siis leidus küllalt neid, kes suhtusid sellesse ükskõikseltselt, koguni vaenulikult. Nüüd on olukord teine. Rahvalaul on saanud eluliseks nähteks. Peale mõne erandi tarvitavad kõik kogudused meie ajalooliste kirikulaulude ja viiside kõrval ka värsistatud laule ja luuletisi vastavate viisidega.

Nii rõõmustav ja tervitatav kui see nähe ka ei ole, peitub selles ometi hädaoht: kirikusse viiakse sageli laule, mille väärtus luuletehniliselt, keeleliselt ja sisuliselt pole kuigi suur, mis ulatuvad mõnikord tavaliste „kalendrisaba“ laulude tasemeni. Sealjuures tõrjutakse eemale meie tuntud vaimulikkude luuletajate kõrgeväärtuslikud laulud põhjendusega — nad olla „kulunud“.

Selle hädaohu vältimiseks on olemas vaid üks abinõu — koguduse lauluraamat — kuhu oleks koondatud kõik väärtuslik ja kust võiks hankida igal ajal tõesti hääd materjali. Asjatundmatult kokku klapitud ja keeleliste ning värsitehniliste vigadega täidetud luuletised jääksid siis endastmõistetavalt jumalateenistusest välja.

Meie 1922. a. väljaantud »Lauluraamat« on püüdnud tänini seda ülesannet täita, kuigi ta ise pole kaugeltki eeskujulik. Temas leidub palju väärtusetut, mis sinna paigutatud parema puudumisel. Nüüd on vahepeal laulude valik suurenenud uute vaimulikkude laulude näol, samuti aga ka on tõusnud tarvidus uue, korraliku ja väärtusliku lauluraamatu järgi. Viimase väljaandmine peaks olema lähema aja küsimus.

Igatahes, uue lauluraamatu koostamine peaks sündima asjatundlikes kätes, sest see töö on väga vastutusrikas ja nõuab suurt vilumust ja palju kogemusi.

Teataval määral võiks meile eeskujuks olla naaberkiriku uue lauluraamatu väljaandmise tööd. Komisjon, millesse kuuluvad paljud ev. lut. kiriku vaimulikkude laulude loojad ja üks keeleteadlane, peab igal nädalal istungeid. Iga laul üksikult võetakse põhjalikule sõelumisele ja ainult tõesti hääd laulud pääsevad uude väljaandesse.

Ka meilgi peaks toimuma komisjonitöö, vastavalt meie võimalustele ja vajadusele.

* * *

Et tarvidus uue lauluraamatu järgi suur, seda tõendavad siin seal esinevad katsed uute laulude koondamiseks ja kogumiseks.

Üks selline algatus on tulnud Tartu Aleksandri kog. preestrilt, isa Joh. Vaherilt, 16-ne leheküljelise ja 49 uut laulu sisaldava väljaande näol. Isa Vaher oma üleskutses preestritele kirjutab:

„Et meie laulutagavara suureneks ja rahvasuhu pääseks, selleks pakun ka ennast asja etteotsa. Tahaksin erapooletult ja õiglaselt asendada kadunud ülemp. isa Anton Laari. (Teatavasti oli i. Laar esimese lauluraamatu koostaja. Toim.) Sellel alal tunnen olema endal annet ning kirjeldamatut huvi. . .“

Edasi lubab isa Vaher temale saadetavad laulud korraldada ja vihkude kaupa trükki anda, et siis lauluraamatu koostamisel valmis materjal käepärast oleks.

Tutvudes lähemalt esimese vihuga, oleks mainida nii mõndagi. Kõigepealt võiks juba alguses välja jätta see, mis kõlbmatu. Pole ju tähtis mitte kvantiteet, vaid ikka ja alati ainult kvaliteet. Ja käesolevas vihus esineb õige palju laule, millel pole mingit väärtust. Nii näiteks laul Nõ 13.:

Mina usun Jumal Isa
 Kõrge Ülespidaja —
 Taeva ja maa Looja sisse
 Kes on elu rajaja.
 Ja ka Issanda, mu Päästja,
 Jumal-Poja Jeesu'sse
 Kes on enne kõiki aegu
 Sündinud ta loomule. jne.

See luuletis, kui seda üldse luuletiseks nimetada võib, näitab selgesti autori oskamatuset värsitehnilistes küsimustes. Puudub riim (Isa — sisse; Päästja — aegu; Jeesu'sse — loomule.), esineb eksi-musi keele elementaarsemate grammatiliste reeglite vastu (Mina usun Looja sisse . . . ja ka Issanda, mu Päästja, Jumal-Poja Jeesu'sse — peab olema: mina usun Loojasse . . . ja ka Issandasse, mu Päästjas-se, Jumal-Pojasse, Jeesusesse.), neid puudusi suurendab veel see asjaolu, et autor pole tundnud huvi laulu viisi vastu (Harva elumeri

rahus). Laul on tehtud silmaspidades, et laulufraasis esinevate silpide arv oleks õige. Laulusõnade ja viisi muusikalise lause rõhk üheskoos ei huvita autorit ja selle tagajärjel sünnib laulmise juures sõnade valesti rõhutamine ja nende moonutamine (peaks olema: taeva ja maa Looja sisse, lauldes kõlab aga: taeva jaama Looja sisse, kusjuures maa-d on võimatu nii rõhutada, et kõlaks kaks vokaali).

Ka ei saa hästi aru, mida tahetakse öelda esitatud salmi viimase reaga (sündinud Ta loomule). Sama laulu järgnevad 3 salmi pole esimesest paremad.

Üldiselt esineb lauludes ka õige rohkesti ortograafilisi vigu. Nii leidub sageli -vad lõpp sealt, kus ta on keelatud (sundisivad № 10, võiksid № 11, hõiskasivad № 21). Sõnu on lubamatult lühendatud (jõu'tud — jõuetud № 7, uuri — uurida № 7, pime'd — pimedad № 22). Lauseehitus jätab soovida ja mõte on segane (karm surma külm käsi № 29; mälestan Su säadmiseid № 32; nad röövisid sult au ja vara ja kolletasid õite sära № 40; peab ala kuulutama keel № 44). Ka peaks laulude juurde tähendama autorite nimed, mis kahjuks esimeses vihus puuduvad, vastasel korral võib tekkida pahandusi ja omavoli laulude tarvitamisel.

Viiks pikale kõiki vigu ja puudusi esitada. Tahaks ainult soovida, et järgmises vihus selliseid eksimusi ei ilmneks.

Pr. N. Kokla.

Kirjavastuseid.

Hr. D. O. Teie kompos. »Jumal on meiega« hoiame alal ja avaldame jõuludeks ilmuvas numbris. Tertsett »Mõistlik rõõvel« ilmub järgmises numbris. Täname.

Hr. P. L. Täname lahke loa ja kaastöö eest.

Paljude järelepärimiste peale teatame, et tellimiste üldarv, mis möödunud aastal kõikus kahe- kolmekümne vahel ja mille tõttu polnud võimalik ajakirja trükkida, on nüüd tõusnud 150-neni. Toimetasel on kindel soov seda arvu kõikide lgp. toetajate kaasabil veelgi suurendada, et meie ajakiri võiks käesoleval aastal korralikult ilmuda. Palume kõiki: soovitage ja näidake ajakirja tuttavale, koguge uusi tellijaid!

»Vaimulik Laul« ilmub 6 korda aastas ja maksab aastas 1 kr. 50 s. poolaastas 80 s., üksiknumber 30 s. Toimetuse ja talituse aadress

»Vaimulik Laul« Tartus, Narva t. 87.

Vastutav toimetaja ja väljaandja preester Nikolai Kokla. Toimetuse kaastöölised: hr.-ad Joh. Bleive, Joh. Hütsi, P. Laredei, D. Orgussaar V. Pedoson, K. Puu, J. Välbe.

Minute waimuliku siuga kuufiri ap.-õigeusulistele eestlastele on

„Ust ja Elu“

Uufiri mida loetakse igas kodumaa nurgas ja välismaalgi.

Uufiri mis lühikese ajaga on saanud loetavamaks kuufirjaks Eestis.

Uufiri mille weergudel leiata sügawsiulisi jutlusi, waimulikke laule, teaduslikke uurimusi, teateid kodumaa kirikuelust jne.

„Ust ja Elu“

ilmub kord kuus ja 3 pühadenumbrit, seega 15 numbrit aastas ja maksab aastatellijaile 1 fr. 50 senti. Weel on võimalik tellida käesolewaks aastaks. Tellimiste aadress:

Tartu, Narwa t. 87=1.

Wiis laulu Gesti Ap. Digeusu kirikutooridele

Komponeerinud ap.=digeusuline
eestlane.

Sisu: Jumal on meiega. Waga Siimeoni pal-
we. Sinu sündimine. Hõisaku Jumalale.
Reerubide laul.

Hind 50 f.

Tellida „W. L.“ talitusest.